

Innkomne forslag

Forslag 1 - Kommuneøkonomi.....	2
Forslag 2 - Det må være nok sykehjemsplasser i Vestre Bærum.....	2
Forslag 3 - Hauger skole – noe må gjøres. Det fortjener elevene og lærerne.....	3
Innsender: Rykkinn Kolsås partiavdeling.....	3
Forslag 4 - Kommunale bygg trenger vedlikehold for bevaring.....	4
Forslag 5 - Nei til prisøkning på kollektivtransport i Akershus og Oslo.....	4
Forslag 6 - Livsfasetilpassede nybygg og boliger.....	5
Forslag 7 - Tid for en utredning av Norges forhold til EU i lys av økte usikkerhetsmomenter.....	6
Forslag 8 - Langtidsplan for helsesektoren.....	9
Innsender: Haslum partiavdeling.....	9
Forslag 9 - Få Blåtrikken tilbake på skinner!.....	10
Forslag 10 - Barneghager.....	11
Forslag 11 - Flerbrukshuset på Fornebu.....	11
Forslag 12 - Trygg og hensiktsmessig strømforsyning.....	12
Forslag 13 - Opprinnelsesgarantier på strøm.....	15
Forslag 14 - Høyere utdanning og forskning.....	16
Forslag 15 - Fellesskolen.....	17
Forslag 16 - Sosiale entreprenører for styrket inkludering.....	18
Forslag 17 - Et hjem for alle.....	18
Forslag 18 - Kvinnehelse.....	19
Forslag 19 - Nei til båndtvang av servicehunder.....	20

Forslag 1 - Kommuneøkonomi

Innsender: Rykkinn Kolsås partiavdeling

Kommunene må sikres nok midler fra staten så alle velferdsoppgaver kan gjennomføres. Det må også gjelde Bærum kommune.

Bærum står ved et veiskille der vi må tilpasse vår drift og investeringer til en langt mer krevende økonomisk virkelighet, sa kommunedirektør Geir B. Aga. før han sluttet i BK:

«Redusert økonomisk handlingsrom markerer et veiskille for Bærum kommune – de økonomiske forutsetningene til kommunen er i endring. De faktiske kostnadene har de siste årene vært høyere enn budsjettet. Det forventes betydelig lavere skatteinntekter fra 2025 som følge av endringer i inntektssystemet for kommunene som vil få full effekt allerede fra 2026. Innsparingstiltak stiger til 1000 mill fra og med 2027.»

Bærum kommune må avgi skatteinntekter til omfordeling til kommuner, men økningen som ble vedtatt av Stortinget i nytt inntektssystem for kommunene i 2024 er dramatisk høyere enn før. Det medfører store endringer i Bærum kommunes økonomi i tillegg til økte utgifter, lavere skatteinntekter, høyere renter mv. Kommunene må settes i stand til å ivareta sine viktige velferdsoppgaver for barn, unge og eldre. Pålegges kommunene flere oppgaver og har ekstra krevende brukere, må det finansieres fra staten. Det er vanskelig å akseptere at en stadig rikere stat ikke overfører nok midler til kommunene som må spare inn på nødvendige velferdstilbud, nedlegge skoler og sykehjem mv. Det må tas hensyn til innbyggertall, økte priser og renter. Samtidig må kommunene på sin side planlegge og sørge for god økonomistyring. Det er en krevende øvelse å forsvare regjeringen vår når innbyggerne ser at penger fra salg av strøm og gass kommer direkte til staten mens kommunene får det stadig trangere.

Bærum Arbeiderparti vil:

- fortsatt arbeide for at endringene i inntektssystemet for kommunene skal ramme Bærum kommune mindre enn det som ble vedtatt av Stortinget etter forslag fra regjeringen i 2024.

Forslag 2 - Det må være nok sykehjemsplasser i Vestre Bærum.

Innsender: Rykkinn Kolsås partiavdeling

Alle sykehjemsplasser i området Bryn, Rykkinn. Bærums Verk Lommedalen blir borte.

Det var med vantrø vi leste i BØP at vedtatte nytt Berger sykehjem ikke skal bygges. For samme dekningsområde er det vedtatt at Gullhaug sykehjem ikke skal driftes videre.

Omsorgsboligene på Belset skal avvikles. Mantraet er: Nå skal alle gamle bo lengst mulig

hjemme og få hjelp fra hjemmebaserte tjenester når behovene melder seg. Når en pasient må ha besøk minst 5 ganger i døgnet av hjemmesykepleien, kan sykehjemsplass tilbys ved ledighet er det sagt. Vi støtter Bærum Arbeiderpartis arbeid for å senke farten på nedleggelser av sykehjemsplasser. Dessverre blir det mange færre sykehjemsplasser samtidig som antall eldre i Bærum øker. Bærum Arbeiderparti må fortsatt stå opp for de gamle.

Rykkinn og Kolsås partiavdeling mener at det må etableres sykehjem i Vestre Bærum der det nå er tomt for sykehjem. Det er viktig at Bærum Arbeiderparti fortsatt holder fanen høyt for at antall sykehjemsplasser må stå i forhold til et realistisk behov og antall eldre i kommunen. Aktuell lokasjon kan være Gullhaug sykehjem eller ombygging av gamle Belset skole.

Bærum Arbeiderparti vil:

- fortsatt kjempe for nok sykehjemsplasser så behovene kan dekkes. De gamle og syke må være sikret en sykehjemsplass uten lang ventetid når de trenger det.
- arbeide for at sykehjem skal være spredd i kommunen. Vestre Bærum trenger sykehjem i områder som ikke er dekket. (Jfr. Rykkinn, Bærums Verk, Lommedalen)

Forslag 3 - Hauger skole – noe må gjøres. Det fortjener elevene og lærerne.

Innsender: Rykkinn Kolsås partiavdeling

Det er stor bekymring knyttet til hvordan det står til med skolene i dette området. Særlig gjelder bekymringen Hauger ungdomsskole. Hauger ungdomsskole får i dag særlig elever fra Levre og Bryn skoler. Skolen er bygget i 1970, og har ikke blitt rehabilitert siden det. Til sammenligning ble Østerås skole totalrehabilitert for ca. 20 år siden, og dette var i utgangspunktet like skolebygg. Folkehelsekontoret melder om avvik på 8 (inneklimate, toaletter, mus på mat og helse, lekkasjer i tak) av 10 punkter på sin sjekkliste da de på eget initiativ kom på befaring i desember 2024. Det ble gitt dispensasjon som ga tillatelse til fortsatt drift i 2016, gitt blant annet at man skulle lage og holde en vedlikeholdsplan. Folkehelsekontoret reagerte i 2024 på at planen hverken fantes eller var fulgt. Årsrengjøring er heller ikke gjennomført etter sommerskole. Hauger skole har vært tenkt revet og nybygd i flere omganger, men er nå igjen tatt ut av kommunens byggeplaner. Det er vanskelig å akseptere.

Bærum Arbeiderparti vil:

- bidra til at Hauger skole prioriteres, enten gjennom grundig og hensiktsmessig oppussing, eller som nybygg. Skolebygget må uansett løsning tilfredsstille nødvendige krav til kvalitet, sikkerhet og fysisk arbeidsmiljø.

Forslag 4 - Kommunale bygg trenger vedlikehold for bevaring.

Innsender: Rykkinn Kolsås partiavdeling

Det er viktig at kommunale bygg vedlikeholdes. Dette er særlig viktig for bygg der mange mennesker ferdes og oppholder seg mye. Bærum kommune må ha et vedlikeholdsbudsjett som både gir mulighet for større vedlikeholdstiltak og mindre tiltak som gjør at bygg ikke forfaller og forringes. Større bygg som skoler og sykehjem bør få overført midler til mindre vedlikehold. Da kunne småreparasjoner skje fort. Eller det er en pott de kan søke penger fra når akutte behov oppstår og så få jobben gjort.

Nå som flere virksomheter skal opphøre og bygg fraflyttes, etterlyses planer for ombruk, ombygginger evt avhending. F.eks. Gullhaug sykehjem, Belset omsorgsboliger, Kolsås seniorsenter, Stabekk helsehus mfl. Dette er verdier som må tas vare på. Byggene representerer store verdier både enkeltvis og samlet sett. Bærum Arbeiderparti må engasjere seg i dette. Byggene kan ikke bare bli stående tomme. Jfr formannskapets vedtak til BØP-behandlingen om at Kommunedirektøren må komme med en sak om kommunens eiendomsportefølje. Planer må utarbeides for ulike formål.

Bærum Arbeiderparti vil:

- engasjere seg for vedlikehold av kommunens bygg. Det må være mulig for tjenestesteder å få midler til mindre reparasjoner og utbedringer så arbeidet kan skje raskt.
- jobbe for at for kommunens bygg som tømmes for virksomhet følges det opp hva som skal skje med tomter og bygg slik at verdier ivaretas. Planer må utarbeides for å finne gode løsninger.

Forslag 5 - Nei til prisøkning på kollektivtransport i Akershus og Oslo

Innsender: Haslum partiavdeling

Høyre og Fremskrittspartiet har foreslått å øke prisene på kollektivtransport med 10 % i Akershus og Oslo. Denne økningen rammer både pendlerne og lokalbefolkningen i Bærum hardt, samtidig som den strider mot nødvendige tiltak for å redusere klimagassutslipp og styrke kollektivtransportens rolle i regionens transporttilbud.

Samtidig har fylkesrådet i Akershus lagt fram kreative forslag til endringer av soneinndelingen i Akershus, som vil innebære store prisøkninger for de som har størst behov for kollektivtransport.

Våre hovedargumenter mot prisøkningen:

Urettferdig byrdefordeling: En prisøkning vil ramme lav- og middelinntektsfamilier uforholdsmessig hardt. Ifølge Statistisk sentralbyrå (SSB) bruker husholdninger med lavere inntekt en større andel av inntekten sin på transport. For mange vil en 10 % økning tvinge dem til å velge bilen som et billigere alternativ, noe som øker biltrafikken, forurensningen og belastningen på veinettet.

Kollektivtransportens rolle i klimakampen: Klimapanelet har fastslått at økt bruk av kollektivtransport er avgjørende for å redusere klimagassutslippene i byområder. En prisøkning vil gjøre det mindre attraktivt å reise kollektivt, noe som undergraver målet om å redusere bilbruk og oppnå nullvekstmålet i personbiltrafikken i Oslo og Akershus.

Negativ effekt på økonomisk vekst og mobilitet: Høyere priser kan føre til noe redusert mobilitet blant arbeidsfolk og studenter, noe som påvirker økonomisk aktivitet. En mer rettferdig tilnærming er å styrke kollektivtransporten gjennom økte tilskudd, ikke høyere brukeravgifter.

Manglende sosial rettferdighet: Bærum og regionen rundt Oslo har mange pendlere som allerede er hardt belastet av økte levekostnader. Prisøkninger vil forsterke ulikhetene og svekke regionens konkurransekraft som et attraktivt sted å bo og jobbe.

Bærum Arbeiderparti vil:

- sikre at kollektivtransporten forblir et miljøvennlig og økonomisk attraktivt alternativ for alle.
- beholde dagens prisnivå og prioriter økte offentlige tilskudd for å dekke kostnadsøkninger. Dette sikrer at kollektivtransporten forblir tilgjengelig og konkurransedyktig.
- Innføre sosiale rabatter, gi ytterligere rabatter til lavinntektsfamilier, ungdom og eldre for å gjøre kollektivtransport mer tilgjengelig for dem som trenger det mest.
- Øke investeringen i kollektivtransportens infrastruktur: Bedre kapasitet og tilgjengelighet vil på sikt øke antall reisende og sikre økonomisk bærekraft uten prisøkning.
- Bevar blåtrikken til Bekkestua
- ha en helhetlig tilnærming som sikrer bærekraftig og rettferdig transport for innbyggerne, og mener prisøkningen på 10% vil ramme kollektivpendlerne unødig hardt.

Forslag 6 - Livsfasetilpassede nybygg og boliger

Innsender: Hashum partiavdeling

Norge står overfor en betydelig økning i antallet eldre over 65 år de kommende tiårene. Ifølge Statistisk sentralbyrå (SSB) vil andelen eldre i befolkningen stige fra dagens 18 % til over 25 % innen 2050. I Bærum vil dette stille økte krav til tilrettelegging for aldersvennlig infrastruktur og boliger. Samtidig viser tall fra Helse- og omsorgsdepartementet at tilrettelegging for at eldre kan bo hjemme lengst mulig er både kostnadseffektivt og positivt for livskvaliteten.

Hovedutfordringer:

Boligmarkedet er ikke tilpasset aldrende befolkning: Mange eldre bor i boliger som ikke oppfyller krav til universell utforming, eller som er for store og dyre å vedlikeholde. Dette skaper økonomisk press og utfordringer med mobilitet.

Økt press på kommunale omsorgstjenester: Uten tilstrekkelig planlegging vil eldrebølgen føre til en eksplosiv økning i etterspørselen etter sykehjemsplasser og hjemmebaserte tjenester. Dette kan føre til økte kostnader for kommunen.

Manglende planlegging i nybyggprosjekter: Mange nye boliger er ikke designet for å møte behovene til en aldrende befolkning, noe som fører til fragmenterte løsninger senere.

Bærum Arbeiderparti vil:

- Innføre livsfasetilpasset boligbygging i kommunal planlegging: Sørge for at flere nye boliger i Bærum bygges etter prinsippene for universell utforming. Sikre tilrettelegging for heis, trinnfri adkomst, brede dører og tilpasningsmuligheter i alle nybyggprosjekter.
- Stimulere til aldersvennlige boområder. Opprette «eldrevennlige boligklynger» med tilgang til fellesarealer, servicetjenester og sosiale møteplasser. Samarbeide med private utbyggere for å bygge boliger som inkluderer moderne teknologi som støtter selvstendig livsførsel.
- Økt bruk av fleksible boformer. Fremme konseptet «generasjonsboliger», der flere generasjoner kan bo i nærheten av hverandre og dele tjenester som barnepass eller omsorg for eldre. Utforske muligheten for midlertidige tilpasninger, som leie-avlastning i større boliger, for eldre som ønsker å redusere boflaten.
- Skatte- og avgiftsinsentiver for tilpasning av eksisterende boliger. Gi økonomisk støtte til eldre som ønsker å tilpasse eksisterende boliger for aldersvennlighet. Dette kan inkludere støtte til heisinstallasjon, badetilpasninger og smarthusteknologi.
- Langsiktig investering i lokalsamfunn. Planlegg for lokal tilgang til helsetjenester, kollektivtransport og dagligvarebutikker i eldrebolignære områder. Sørg for at eldre kan delta aktivt i samfunnet gjennom tilrettelegging av kultur- og fritidstilbud.
- ha målrettede tiltak kan vi sikre at eldre i kommunen får et trygt og verdig hjem, samtidig som vi styrker den økonomiske og sosiale bærekraften i Bærum.

Forslag 7 - Tid for en utredning av Norges forhold til EU i lys av økte usikkerhetsmomenter

Innsender: Haslum partiavdeling

Regjeringens utredning av EØS-avtalen, presentert i NOU 2024:7 "Norge og EØS: Utvikling og erfaringer", konkluderer med at EØS-avtalen har tjent Norge godt på de aller fleste områder. I sin rapport peker utvalget på at EØS-avtalen gir Norge et bredt, dypt og forutsigbart samarbeid med EU, noe som tjener norske nasjonale interesser.

Utvalget understreker at ideen om å erstatte EØS-avtalen med en handelsavtale med EU ikke vil tjene Norges interesser like godt.

De siste årene har en rekke nye utfordringer og usikkerhetsmomenter vist hvor raskt verdenssituasjonen kan endre seg, og hvordan Norges tilknytning til EU gjennom EØS-avtalen påvirkes av internasjonale og regionale forhold. En utredning av Norges forhold til EU er derfor nødvendig for å sikre at vi har en optimal tilknytning til Europa, tilpasset en verden preget av økonomisk, sikkerhetspolitisk og geopolitisk uro. Noen av de viktigste spørsmålene som bør inngå i en slik utredning er:

1. Potensielt svekket EØS-avtale. EØS-avtalen er grunnlaget for Norges økonomiske og politiske tilknytning til EU. Samtidig har avtalen vært gjenstand for økende press og kritikk, både i Norge og i EU. Dersom Island skulle velge å bli medlem av EU, vil dette redusere EFTA-pilaren i EØS og svekke Norges posisjon i avtalen. Det er også uklart hvordan EU vil forholde seg til EØS på lengre sikt, spesielt dersom avtalen ikke oppleves som balansert for begge parter. En utredning vil kunne vurdere alternative modeller, inkludert fordeler og ulemper ved fullt EU-medlemskap, opprettholdelse av EØS eller andre tilknytningsformer.

2. Geopolitiske spenninger og behov for tettere samarbeid. Russlands invasjon av Ukraina og pågående stormaktkonflikter mellom Kina, USA og Europa understreker behovet for sterkere internasjonalt samarbeid. Norge er en sentral energileverandør til EU og deler viktige sikkerhetspolitiske interesser, men står utenfor EUs forsvarssamarbeid og sikkerhetspolitiske struktur. Spørsmålet er om dagens tilknytning gir Norge tilstrekkelig innflytelse til å håndtere sikkerhetsutfordringer i samarbeid med våre europeiske allierte. Dette aktualiseres ytterligere ved at Trump slår kiler i NATO-samarbeidet.

3. Handelskriger og økonomisk usikkerhet. Handelskrigene mellom USA og Europa, inkludert trusler om tollmurer på industrivarer og fisk, skaper økt usikkerhet for Norges eksportnæringer. Norges ståsted utenfor EUs tollunion kan utgjøre en sårbarhet dersom vi ikke har tilgang til de samme handelsmekanismene som EU-land. En utredning bør analysere hvordan norsk økonomi vil påvirkes av endringer i globale handelsforhold og hvordan alternative løsninger kan sikre stabile rammer for norsk eksport.

4. Nye utfordringer i Arktis og nordområdene. Stormaktenes økende interesse for Arktis og nordområdene, inkludert Trumps trusler om å annektere Grønland, illustrerer hvordan Norges interesser i regionen er i spill. EU har styrket sitt engasjement i Arktis og har definert nordområdene som strategisk viktige. En utredning bør vurdere hvordan Norge kan samarbeide tettere med EU for å sikre bærekraftig forvaltning av ressurser og opprettholde stabilitet i regionen.

5. Høyreekstreme krefter og politisk uro. Framveksten av høyreekstreme partier og politiske strømninger i flere europeiske land, kombinert med autoritære tendenser, har skapt økt politisk usikkerhet. EU har tatt en aktiv rolle i å fremme demokrati og rettsstat i medlemslandene. En utredning bør analysere hvordan Norges forhold til EU kan styrke vår evne til å motvirke autoritære trender og sikre demokratiske verdier.

6. Klimaendringer og behov for tettere samarbeid. Klimaendringer er en av de største utfordringene i vår tid, og EU leder an med omfattende initiativer som "Green Deal" og taksonomien for bærekraftige investeringer. Selv om Norge er en viktig samarbeidspartner, står vi utenfor de politiske beslutningsprosessene. En utredning

kan vurdere hvordan Norge kan delta mer aktivt i EUs klimapolitikk og samtidig ivareta nasjonale interesser.

7. EU-utvidelse og Norges rolle i Europa. EUs utvidelse mot øst, med kandidatland som Ukraina og Balkan-landene, kan endre balansen i unionen. Dette åpner for nye allianser og prioriteringer som også påvirker Norge. En utredning vil kunne analysere hvordan Norge kan posisjonere seg i lys av en utvidet og endret EU-struktur.

8. Forsknings- og utdanningssamarbeid. Norges deltakelse i EUs forsknings- og utdanningsprogrammer har vært svært viktig for innovasjon og kompetanseutvikling. Samtidig har Norge begrenset innflytelse på prioriteringene i disse programmene. En utredning kan vurdere hvordan en annen tilknytningsform kan gi oss sterkere innflytelse og sikre langsiktige fordeler for norsk forskning og utdanning.

9. Demografiske endringer og arbeidsmarkedet. Europa står overfor store demografiske utfordringer med aldrende befolkninger og behov for arbeidskraft. Norges tilgang til arbeidsmarkedet i EØS-samarbeidet er en viktig fordel, men det er uklart hvordan dette samarbeidet vil utvikle seg fremover. En utredning bør vurdere hvordan Norge kan sikre et stabilt arbeidsmarked i lys av endringer i EU og EØS.

10. Helseberedskap og grenseoverskridende helsesamarbeid. Pandemien har vist hvor viktig grenseoverskridende samarbeid er for helseberedskap og folkehelse. EU har siden 2020 styrket sin helsepolitiske rolle, blant annet gjennom etableringen av European Health Emergency Preparedness and Response Authority (HERA) og oppbygging av felles vaksineprogrammer. Norge har samarbeidet med EU i pandemihåndtering, men som EØS-land har vi begrenset innflytelse på politikktutforming. En utredning kan vurdere om Norge bør delta mer aktivt i EUs helsepolitiske initiativer for å styrke vår beredskap og tilgang til ressurser under kriser. Dette inkluderer felles innkjøp av legemidler, standardisering av helsetjenester og deltakelse i forskning på tvers av landegrenser. Utenfor EU risikerer vi å bli sittende igjen med en tilskuerrolle i kritiske beslutninger som påvirker vår evne til å håndtere fremtidige helsekriser.

11. Justis, rettsstat og sikkerhet. Samarbeid om justis- og sikkerhetsspørsmål er avgjørende i en tid med økende internasjonal kriminalitet, terrorisme og cyberangrep. EU har utviklet omfattende strukturer som Europol (politikoordinering), Eurojust (samarbeid mellom påtalemyndigheter) og Schengen-informasjonsystemet (utveksling av informasjon om kriminalitet og grensekontroll). Selv om Norge deltar i Schengen-samarbeidet og enkelte justisprogrammer, har vi begrenset mulighet til å påvirke hvordan disse utvikles. En utredning kan analysere hvordan Norge bedre kan bidra til og dra nytte av EUs arbeid med grenseoverskridende kriminalitet, migrasjon og cyberforsvar, og best møte nye utfordringer som organisert kriminalitet og klimaindusert migrasjon.

12. Demokratisk legitimitet og åpen debatt. Til syvende og sist bør Norges forhold til EU være basert på en opplyst og demokratisk debatt. En utredning kan gi faktabasert informasjon om hvordan Norges tilknytning påvirker økonomi, sikkerhet og politikk, uten å forhåndskonkludere om medlemskap. Dette vil gi velgerne og politikerne et bedre grunnlag for å ta informerte beslutninger om Norges fremtidige rolle i Europa.

Konklusjon: I en tid med store endringer og økende usikkerhet, er det nødvendig å evaluere Norges forhold til EU for å sikre at vi har den best mulige tilknytningen. En utredning vil gi oss innsikt i hvordan vi kan styrke vår posisjon i Europa og håndtere

utfordringer på en måte som sikrer norske interesser på kort og lang sikt. Dette handler ikke om å konkludere på forhånd, men om å åpne for en opplyst og faktabasert diskusjon om vår fremtidige rolle i Europa. Ingen under 48 år har noen gang fått muligheten til å ta stilling til Norges forhold til EU – og de som er over 48 år har uttrykt sin mening om relasjonen til et helt annet EU i en helt annen verden enn i dag. For et lite land med 5 millioner innbyggere er det i en usikker geopolitisk situasjon avgjørende å ha oppdatert kunnskap om grunnlaget for internasjonale relasjoner.

Bærum Arbeiderparti vil:

- ha en bredt anlagt utredning av Norges forhold til EU.

Forslag 8 - Langtidsplan for helsesektoren

Innsender: Haslum partiavdeling

Den demografiske utviklingen, kombinert med økt press på helsevesenet, er ikke en uventet krise, men et kjent faktum som krever handling nå. Å ignorere dette vil føre til høyere fremtidige kostnader, redusert produktivitet og større sosial ulikhet. Helse- og omsorgssektoren er ikke bare en utgiftspost – den er en investering i samfunnets stabilitet, trygghet og livskvalitet. Vi har ressursene og kunnskapen til å handle, men det krever politisk vilje.

Bærum Arbeiderparti erkjenner at helse- og omsorgssektoren står overfor store utfordringer de kommende tiårene. Perspektivmeldingen 2024 peker på tre hovedutfordringer: kampen om arbeidskraft, behovet for omstilling og sikringen av rettferdig fordeling. Disse utfordringene er direkte knyttet til en aldrende befolkning, økende etterspørsel etter helsetjenester og behovet for å sikre at helsevesenet opprettholder kvalitet, kapasitet og tilgjengelighet for alle.

Helse- og omsorgstjenestene er grunnmuren i vår velferdsstat og en essensiell del av Norges totale beredskap. Pandemien viste oss tydelig hvor avgjørende en velfungerende helsesektor er for samfunnets stabilitet og funksjon. Samtidig varsler Perspektivmeldingen et behov for opptil 180 000 flere ansatte innen 2060, noe som understreker hvor prekær situasjonen er. Med en tredobling av antall innbyggere over 80 år i løpet av den samme perioden, kan ikke utfordringen løses med bare teknologi, bedre oppgavedeling og medisinske fremskritt. Uten tilstrekkelig bemanning, stabile rammevilkår og investeringer vil vi få et todelt helsevesen.

I 2060 vil 57% av velgerne være over 50 år. Helsetjenester vil være en høy prioritet i denne gruppen. Vi kan ikke begrense hvor mye som totalt blir brukt på helse i samfunnet; bare hvor mye det offentlige investerer. Dermed blir lommeboka avgjørende for tilgang og kvalitet på folks helsetjenester. Resultatet blir økende sosial ulikhet og svekket tillit til velferdsstaten.

Bærum Arbeiderparti vil:

- ha en forpliktende langtidsplan for helsesektoren, som inkluderer:
- øke utdanningskapasitet for helsepersonell: Vi må sikre at flere kvalifiserer seg til helsefaglige yrker, med en målsetting om minst 30 % flere studieplasser innen 2030. Dette må kombineres med bedre praksisordninger og tiltak som øker gjennomføringsgraden.
- ha stabile økonomiske rammer: Kommuner og helseforetak må ha forutsigbare budsjetter som dekker demografiske kostnader, gir rom for investeringer i moderne utstyr og teknologi, og gjør det mulig å konkurrere om arbeidskraften.
- jobbe for attraktive arbeidsvilkår: Konkurransedyktige arbeidsbetingelser, fleksible arbeidstidsordninger og gode karrieremuligheter må være grunnlaget for å tiltrekke seg og beholde kvalifiserte ansatte.
- ha rask implementering av teknologi og nye tjenestemodeller: Vi må ta i bruk digitale verktøy, smartere oppgavedeling og innovative løsninger for å øke effektiviteten og bedre ressursutnyttelsen.
- styrking av helseberedskapen: Investering i helseberedskap må sees som en integrert del av Norges sikkerhets- og beredskapsstrategi, slik at vi står bedre rustet til å møte fremtidige kriser.

Forslag 9 - Få Blåtrikken tilbake på skinner!

Innsender: Hashum partiavdeling

Vi nærmer oss mars 2025 med stormskritt. Det store spørsmålet som reiser seg er hvordan Kolsåsbanen og Østeråsbanen - som da vil stoppe på Borgen, skal kunne gi reisende fra og til Bærum og Oslo et tilfredsstillende reisetilbud. Mange i Bærum jobber i Oslo - og skal som kjent rekke å komme seg til og fra jobb - og elevene våre til og fra skoler.

Vi vet at løsningen med buss for bane vil forlenge reisetiden - noe som blir en stor ulempe for våre innbyggere i Bærum som skal rekke en tidlig økt på jobb eller skole. Dette skal vare i minst fire måneder, kanskje opptil et halvt år. Alt som her er nevnt vet de som sitter med beslutningsmyndighet, men de vil ikke jobbe for det mest nærliggende alternativet - nemlig å få Blåtrikken tilbake på skinnene fra Bekkestua!

Resultatet av det dårlige kollektivtilbudet i Bærum blir flere biler på veiene, og enda lengre køer på veier som allerede er overbelastet, som E-18 og Bærumsveien.

Vi i Arbeiderpartiet har jobbet utrettelig for at dette reisealternativet som Blåtrikken representerer skal bestå, og nå som t-banene våre blir stengt i mars, aktualiseres kravet vårt om at Blåtrikken må tilbake på skinner!

Bærum Arbeiderparti vil:

- jobbe for at blåtrikken fortsatt skal gå hele veien til Bekkestua.

Forslag 10 - Barnehager

Innsender: Sandvika og omegn partiavdeling

14. november ble flere partier på Stortinget enige om et nytt barnehageforlik. For å følge opp barnehageforliket sender Kunnskapsdepartementet forslag til nye regler om driftstilskudd og pensjonstilskudd på høring med frist 6. januar.

Det foreslås at kommunen får plikt til å gi et grunntilskudd til alle godkjente private barnehager. Dette skal tas utgangspunkt i utgifter til drift i kommunale barnehager basert på regnskapstall.

Det foreslås å lovfeste en formålsbestemmelse om at tilskudd til private barnehager skal særlig legge til rette for likebehandling av private og kommunale barnehagetilbud, forutsigbarhet for private barnehager, en mangfoldig barnehagestruktur og effektiv ressursbruk.

Dessverre sies det ikke noe om hvilke prinsipper som skal legges til grunn når det er overkapasitet på grunn av lavere barnetall.

Bærum Arbeiderparti vil:

- At prinsipper for likebehandling mellom private og kommunale barnehager skal gjelde når kapasiteten må reduseres i tråd med synkende barnetall

Forslag 11 - Flerbrukshuset på Fornebu

Innsender: Sandvika og omegn partiavdeling

Det er veldig uheldig at Flerbrukshuset utsettes – igjen. Flerbrukshuset er etterlengtet. Det er stort behov for sosiale møteplasser og kulturelle, ikke-kommersielle arenaer for barn, unge og eldre på Fornebu.

Det er også vedtatt at eksisterende bebyggelse ved Flytårnet skal utredes for midlertidig bruk inntil Flerbrukshuset kan ferdigstilles, men kapasiteten der vil ikke kunne dekke det som tenkes inn i Flerbrukshuset.

Det er vedtatt brukermedvirkning når det gjelder Flerbrukshuset, og en god prosess rundt programmering av husets innhold må på plass. Dette har liten kostnad og bidrar til å etablere et godt fundert prosjekteringsgrunnlag. Hust at utbyggerne på Fornebu skal bidra med 50% av investeringskostnadene til Flerbrukshuset. Her er det penger å spare.

Bærum Arbeiderparti vil:

- Be om at Flerbrukshuset prioriteres ved kommende BØP-behandlinger.
- At det umiddelbart igangsettes programmering med brukermedvirkning.

Forslag 12 - Trygg og hensiktsmessig strømforsyning

Innsender: Østre Bærum partiavdeling

Strømforsyning, strømpriser og kabler til utlandet ble satt på dagsorden vinteren 2021 og 2022, og er fortsatt høyt oppe på dagsorden. Strømprisene har vært preget av betydelige svingninger, både på timesbasis og mellom sesonger og vi har sett maksimalpriser som har vært svært høye sammenliknet med hva vi har vært vant til. I 1990 fikk Norge en ny energilov som åpnet for konkurranse i kraftmarkedet. Dette førte til at norske forbrukere var blant de første i verden som fritt kunne velge strømleverandør. Etter at de andre nordiske landene også liberaliserte energilovene sine, ble kraftbørsen Nord Pool opprettet i 1996. Dette var den første kraftbørsen i verden der en kunne handle kraft på tvers av landegrenser. Norge har hatt kraftutveksling med utlandet siden 1960-talet, det startet med de nordiske landene, og er nå utvidet med kraftkabler til Nederland, Tyskland, Storbritannia og Russland. Flere faktorer har bidratt til de høye prisene, økt etterspørsel etter elektrisitet som følge av det grønne skiftet i Norge, økt etterspørsel i Europa som følge av det grønne skiftet, samt redusert produksjon og endret produksjonskapasitet, særlig i Tyskland, som har faset ut fossil produksjon og kjernekraft, og bygd opp produksjon fra sol og vind. Og ikke minst er økte priser på gass og andre fossile brensler som følge av krigen i Ukraina en viktig årsak til prisendringene, men dog ikke den eneste.

Det er helt riktig at når Norge er koblet sammen med det europeiske markedet, så vil europeisk prisnivå slå inn, i hvilken grad det slår inn vil avhenge av tilbud og etterspørsel i de ulike områdene. For nordmenn kom disse prisene som et sjokk. Nordmenn er vant til moderate priser på strøm, og tilpasning av for eksempel oppvarmingssystem, både for husholdninger og næringsliv, er basert på moderate strømpriser. Lang vinter med behov for både varme og lys fører til at (billig) strøm anses som et basalbehov i Norge. På grunn av de sjokkerende prisene innførte Regjeringen en strømstøtteordning for husholdninger og for næringslivet, men ikke for sekundærboliger for eksempel i form av hytter. Strømstøtten ble utformet for å kompensere for de høye kostnadene ved å dekke en del av strømregningen, når prisene oversteg et visst nivå. For næringslivet er det krav om søknad for å få støtte og krav

om energikartlegging, og støtten for næringslivet skulle fases ut, men flere av de midlertidige ordningene er forlenget. For husholdninger administreres støtten automatisk av det lokale nettselskapet, og fører dermed til en direkte reduksjon av regningen til husholdningene. Strøms støtten fører til at de høye prisene i mindre grad slår ut på den totale regningen. Men i media og blant opinionene er det en oppfatning om at dette ikke er tilstrekkelig (bortsett fra i Venstre, som vil kutte ordningen fordi den reduserer incentivene til å spare strøm). Media hauser opp situasjonen ved å skrive om spotprisene, men ikke presisere at de prisene ikke gjenspeiles i regningene som folk mottar.

Flere og flere politikere (både fra Sp og Ap) skylder på strømkablene til utlandet som hovedgrunnen til det høye prisnivået og ønsker å enten kutte kablene, eller ikke oppgradere kablene og dermed fase dem ut. Det kan virke som om opinionen oppfatter at norske myndigheter ikke har kontroll over vår strømforsyning når kablene får skylden for de høye prisene. Det kan derfor være fristende for politikere å foreslå å fase ut kablene, for dermed å sikre norsk kontroll over strømforsyningen. (I et politisk perspektiv hvor kontroll er viktig, vil ikke en strøms støtteordning være tilstrekkelig, fordi vi fremdeles ikke har kontroll over bruk av kablene og prisnivået.) Men det har ikke blitt presisert hva som bør være målet med den norske strømforsyningen – og hvordan vi best kan nå det målet. Målet med den norske strømforsyningen bør være å sikre innbyggerne en trygg og hensiktsmessig strømforsyning, til lavest mulig kostnad, både på kort og lang sikt. Investeringene som gjøres i form av utbygging av forsyningskapasitet, har et langsiktig perspektiv, for vannkraft og for eksempel kjernekraft er det minst 30 år, mens vindkraft og solkraft har en noe kortere tidshorisont. Dette innebærer at en vurdering av hva som er et hensiktsmessig system, inkludert eventuelle kabler, bør gjøres i et langsiktig perspektiv og ikke basert på ekstreme priser i korte perioder.

Våren 2022 satte Regjeringen ned en energikommisjon, som skulle kartlegge energibehovene og foreslå økt energiproduksjon. Kommisjonen leverte sin rapport første halvår 2023. Kommisjonen anbefaler en betydelig økning i energiproduksjonen, styrking av kraftnettet og internasjonalt samarbeid for å sikre stabil energiforsyning og konkurransedyktige priser. Våren 2023 satte Regjeringen ned et strømprisutvalg, som levert sin utredning i slutten av 2023. Utvalgets hovedoppgave var å utrede og drøfte ulike modeller som kan bidra til mer stabile, forutsigbare og konkurransedyktige priser til husholdninger, industri og næringsliv, samt sikre investeringer i fornybar energi.

Utvalget påpeker at kraftkrisen først og fremst var en fordelingskrise, kraftsystemene fungerte, men fordelingsvirkningene ble uakseptable. Ekspertutvalget påpekte at de ikke skulle foreta verdibaserte valg som bestemmer hvordan byrder og goder fordeles, for det er en politisk oppgave. Utvalget fremhevet likevel tre grunnleggende forhold som pekte seg ut i deres vurdering av den nye energipolitiske virkeligheten som er under utvikling; viktigheten av kraftbalansen, muligheter for endringer i regulering og rammebetingelser og behov for beredskap og omfordeling. Utvalget anbefalte ikke å endre hovedtrekkene ved dagens engrosmarked eller utvekslingen med utlandet. Utvalget peker på behovet for økt kraftutbygging og styrking av overføringskapasiteten, uten å gå dypt inn på finansiering av utbyggingen.

Norge er unikt i Europa med vår store andel vannkraft som produserer strøm. Dette er en stor fordel i et klimaperspektiv, fordi vannkraft ikke slipper ut klimagasser (men, det er imidlertid lokale konsekvenser for naturen). På den andre siden er vannkraftsystemet sårbart for endringer i produksjonskapasitet mellom tørre og våte år. I dag ligger produksjonskapasiteten i et gjennomsnittlig år på i overkant av 150 Twh. I henhold til prognoser kan forskjellen mellom produksjonskapasiteten i et tørt og et vått år være på om lag 100 Twh, det vil si 100 Twh i et tørt år og 200 Twh i et vått år. Det innebærer at hvis Norge skal ha en sikker strømforsyning, uten å være koblet til andre land, så må det bygges ut tilstrekkelig produksjonskapasitet til at systemet ikke kollapse i et tørrår. Denne overkapasiteten vil på kort sikt føre til at prisene blir lave bortsett fra i tørrår, på lengre sikt kan det være at husholdninger og næringsliv tilpasser seg – og at behovet for overkapasitet i form av tørrårssikring øker.

Et norsk kraftsystem uten utveksling med andre land kan innebære at det per i dag burde vært en overkapasitet på om lag 50 Twh. Og da kommer spørsmålet om hvem som skal sørge for denne kapasiteten? Private vil neppe foreta disse investeringene, da de ikke kan forvente en rimelig avkastning ved det lave prisnivået som er forventet i gjennomsnittlige og våte år. Kommunen er neppe aktuelle, da de fleste har stram økonomi og ikke kapasitet til å foreta investeringer i det hele tatt og i alle fall ikke investeringer uten en rimelig avkastning. Det kan ende med at den norske stat er den eneste som kan investere i tørrårssikring i form av overkapasitet, og da er spørsmålet om det er en fornuftig investering gitt at det ikke kan forventes en rimelig avkastning.

Saken er at det norske vannkraftsystemet trenger tørrårssikring, for å kunne være et trygt og hensiktsmessig system for innbyggerne, og dermed er spørsmålet hvordan man kan sikre det på en mest mulig effektiv måte. Fram til nå har utveksling med utlandet vært vurdert som den mest hensiktsmessige måten å sikre det norske kraftsystemet på, og det har fungert godt fra 1960 tallet og fram til vinteren 2021/22. Gjennom kraftutveksling får Norge tilgang til import i tørre perioder, økt verdi av fleksibilitet i alle år og avsetning i år hvor tilsiget er stort. Forslag om utfasing av kabler framstår som et populistisk forslag, hvor et av ønskene er å sikre kontroll med den norske kraftforsyningen, forslagene tar imidlertid ikke høyde for at i et system som i hovedsak baserer seg på vannkraft, så vil man uansett ikke få kontroll med nedbørsmengdene og hvis kraftforsyningen ikke skal kollapse i tørre år, så er det nødvendig med en form for tørrårssikring. Verken Energikommisjonen eller Strømprisutvalget har foreslått å fase ut overføringskablene til utlandet.

Bærum Arbeiderpartiet vil:

- presisere at målet med den norske strømforsyningen er en trygg og hensiktsmessig kraftforsyning med moderate priser, for innbyggere, industri og næringsliv
- ikke at å fase ut overføringskabler til utlandet skal være et mål, da det på lengre sikt ikke vil gi en trygg forsyning med moderate priser
- det må utredes hvordan det bør stilles krav til energibalanse og prisdannelse ved overføring mellom land

- at det utredes hvordan markedet bør organiseres for å ta høyde for ny energimiks
- at det utredes hva som er den mest hensiktsmessige måten å skaffe tørrårssikring i Norge

Forslag 13 - Opprinnelsesgarantier på strøm

Innsender: Østre Bærum partiavdeling

Norge eksporterer “ren” vannkraft til Europa. I 2023 var 98 % av kraftproduksjonen i Norge fornybar kraft, ifølge Norges vassdrags- og energidirektorat (NVE). Samtidig importerer Norge en miks av fornybar kraft, kjernekraft og “skitten” kullkraft og gasskraft. Strømmen i stikkontakten kommer altså fra forskjellige kilder.

Opprinnelsesgarantier ble innført med EUs første fornybardirektiv (Direktiv 2001/77/EC) i 2001 for å gi forbrukere et valg mellom fornybar kraft og ikke-fornybar kraft. Ordningen fungerer slik at det mates like mye fornybar kraft inn i strømmettet som man kjøper opprinnelsesgarantier for. Kraftprodusenter som selger opprinnelsesgarantier får samtidig en ekstra inntekt fra sin fornybare kraftproduksjon. Opprinnelsesgarantier stimulerer dermed til omstilling av kraftproduksjon til fornybare kilder.

NVEs tall fra 2023 viser at bare 28 % av den elektriske kraften som ble kjøpt i Norge hadde opprinnelsesgaranti. Strømleverandører som leverer kraft uten opprinnelsesgarantier skal vise til NVEs årlige beregning av varedeklarasjonen, som viser at denne kraften besto av 84 % fossil energi, 10 % kjernekraft og bare 6 % fornybar kraft.

Mange i Norge tror at elektrisitet i stikkontakten kommer fra fornybare kilder. Dette er bare riktig hvis man samtidig kjøper opprinnelsesgarantier. Siden de fleste ikke gjør det, bidrar norsk konsum av elektrisitet isteden til etterspørsel etter fossil energi. Norsk konsum av elektrisitet bør bidra til etterspørsel etter fornybar energi. Derfor bør alle strømleverandører pålegges å inkludere opprinnelsesgarantier i sine strømprodukter til forbrukere og virksomheter i Norge, med mindre kunden aktivt velger bort dette.

I 2023 ble det kjøpt 38,2 TWh elektrisk kraft med opprinnelsesgaranti og 98,0 TWh uten opprinnelsesgaranti i Norge, ifølge NVE. Ved å pålegge norske strømleverandører å inkludere opprinnelsesgarantier i sine strømprodukter, kan Norge på kort tid stimulere til produksjon av i underkant av 100 TWh fornybar energi årlig i Europa. Dette vil være et raskt og virkningsfullt bidrag i klimaarbeidet.

Bærum Arbeiderparti vil:

- at norsk konsum av elektrisitet bør bidra til etterspørsel etter fornybar energi. Strømleverandører i Norge må derfor pålegges å inkludere opprinnelsesgarantier i sine strømprodukter til forbrukere og virksomheter, med mindre kunden aktivt velger bort dette.

Forslag 14 - Høyere utdanning og forskning

Innsender: Østre Bærum partiavdeling

Bolognaprosessen er et europeisk samarbeid som setter standarder for høyere utdanning i Europa, blant annet med et felles gradsystem. Alle tiltak er frivillige, og ulike land har tilpasset seg rammeverket på ulikt vis. Utenforlandet Norge var overraskende tidlig ute med å gjøre sine tilpasninger med Kvalitetsreformen fra 2003. I ettertid kan vi se en rekke uheldige resultater ved denne reformen. Kortere studietid for filologi og realfag gikk særlig utover nødvendige støttefag/bifag og omfanget av forberedende prøve. Nesten all høyere utdanning i Norge, uansett fag, er tvunget inn i den samme trange rammen med treårige bachelorprogram. Det har gjort at teoretiske fag der en trenger lang tid for læring og modning har blitt skåret ned til under det som er forsvarlig, samtidig som praksisnære fag har blitt unødig akademisert.

Vi er derfor glade for å se at departementet i noen tilfelle har innrømmet unntak, og tillater nå fireårige bachelorprogrammer for kantorer og for dem som skal lære seg asiatiske språk. Tilsvarende unntak bør gjøres for filologi og realfag generelt. Dagens videregående skole gir dessverre mange studenter på disse fagområdene utilstrekkelig bakgrunnskunnskaper til å gjennomføre et treårig bachelorstudium på internasjonalt høyt nivå på normert tid. Med flere faglig dyktige kandidater innen filologi og realfag sørger vi dessuten for god rekruttering av lærere, adjunkter og lektorer.

I Norge bruker vi mere penger på høyere utdanning enn i noe annet land. Mats Benner, Lunds universitet, og flere andre har påvist at det faglige nivået på ingen måte er deretter. Vi bruker derfor pengene galt og det smøres for tynt utover. Regjeringen må nå, i en tid med trangere budsjetter, sørge for at pengene til høyere utdanning gir bedre avkastning. Pengene må i større grad bevilges etter strenge internasjonale krav til faglig nivå og kvalitet. Uten høyt kvalifisert akademisk arbeidskraft på en rekke områder vil vi ikke lykkes i å utvikle den industrien som vi må bygge opp i det grønne skiftet. Allerede i dag ser vi tydelige tegn på at utenlandske søkere utkonkurrerer norske søkere på en rekke slike områder—i akademia, instituttsektoren og industrien.

Covid-tiden lærte oss hvor viktig det er å ha kunnskapsberedskap på områder vi ikke visste var viktige. I regjeringene til Stoltenberg og Støre har vi med lett hjerte gitt fra oss ansvaret for forskning og høyere utdanning til regjeringspartnerne, først til SV, så til Sp. Tida er inne for at Arbeiderpartiet tar føringen på dette politikkområdet, som bare blir viktigere framover. Draghirapporten til EU-kommisjonen viser at Europa er i ferd med å sakke akterut i utviklingen av nye teknologier. Norge er intet unntak. Vi kjører el-biler, mens andre bygger dem. Vi må ha langt høyere ambisjoner om kvalitet i forskning og høyere utdanning. Perspektivet i utkastet til Stortingsvalgprogrammet 2026-2029 er nasjonalt og regionalt, mens det burde være internasjonalt.

Bærum Arbeiderpartiet vil:

- tilpasse studienes lengde til fagenes egenart.
- videreføre ordningen med universiteter med hovedsakelig teoretisk pregete studietilbud og høyskoler med hovedsakelig praksisnær utdanning. Høy faglig kvalitet skal lønne seg.
- videreføre treprosentmålet i forskningspolitikken og forplikte seg til at statens bidrag til forskning og utvikling utgjør mer enn 1,2 prosent av bruttonasjonalprodukt (BNP) fra og med 2026. En langt større andel av forskningsbevilgningene må gå til å støtte gode ideer (nysgjerrighetsdrevet forskning) som forskerne selv kommer med, framfor å øremerke bevilgningene til politisk prioriterte program.

Forslag 15 - Fellesskolen

Innsender: Østre Bærum partiavdeling

I 1889 vedtok Stortinget folkeskoleloven som ga alle norske barn rett til skole, og denne retten ble utvidet med innføringen av enhetsskolen i 1936. Arbeiderpartiet har hele tiden vært pådriveren for én felles offentlig skole der alle elever er integrert i et samme skolesystem, uavhengig av forutsetninger og bakgrunn. Ved siden av Forsvaret har skolen derfor vært den eneste arenaen i samfunnet der alle nordmenn møtes på lik linje og lærer å forstå og respektere hverandre. Den utgjør derfor en grunnpillare i det norske demokratiet. Det skal vi være glade for og stolte av.

Men fellesskolen er under press, og det har gått et tydelig ideologisk skille mellom de partiene som vil opprettholde og styrke fellesskolen, og de som åpner opp for privatskoler. Vi skal ikke gå lenger enn til Sverige, der fellesskolesystemet ble demontert rundt 1990 ("från gemensam till privat") av først en sosialdemokratisk (litt) og deretter en borgerlig regjering (mye). Det er mange som mener at økningen i kriminalitet og utenforskap i Sverige (såkalt svenske tilstander) ikke bare er et resultat av for høy innvandring, men like mye skyldes et privatisert skolesystem som effektivt blokkerer muligheten for sosial integrering og mobilitet.

Ingen barn er like. Gutter modnes senere enn jenter. Noen har talent for musikk eller sport, andre for matematikk, fysikk eller språk, mens andre igjen trives dårlig med å sitte på skolebenken til langt oppe i tenårene og vil heller komme i gang med opplæring i håndverk og praktisk arbeid. Mens vi i Norge har vært svært dyktige i å tilrettelegge skolen for barn med ulike medisinske behov og adferdsmessige utfordringer, har vi ikke vært like flinke til å innrette skolen slik at de andre barna i tilstrekkelig grad får stimulert sine evner og muligheter. Dermed har det oppstått et tomrom, og mange foreldre sender gjerne barna sine til Montessori- og Steinerskoler eller private gymnas for idrett eller realfag. I tillegg har vi fått en liten underskog av skoler som er livssynsskoler—i hvert fall i navnet.

For å demne opp for denne uheldige og unødvendige utviklingen, trenger vi å differensiere tilbudet i fellesskolen. Borgerlig propaganda for "valgfrihet" får lett gjenhør i

befolkningen om misnøyen med skoletilbudet blir for stor. I verste fall vil en borgerlig regjering føre samme slags skolepolitikk som svenskene. Det bli vanskelig, kanskje umulig, å gjenreise fellesskolens demokratiske prinsipper om de først har blitt tatt vekk fra oss.

Bærum Arbeiderpartiet vil:

- sikre tilpassa opplæring for alle og en praksisnær opplæring innenfor rammene av ett felles skolesystem, slik at skolen ivaretar den enkelte elevs evner og muligheter bedre enn i dag.

Forslag 16 - Sosiale entreprenører for styrket inkludering

Innsender: Østre Bærum partiavdeling

En sosial entreprenør er en eller flere personer som ønsker å bidra til å skape en ny løsning på et sosialt problem. De jobber ofte med sårbare målgrupper, ser uløste problemer og lager nye løsninger. Ofte oppretter sosiale entreprenører egne selskap. I mange tilfeller skapes disse nye løsningene av mennesker som selv har erfaring med et uløst samfunnsproblem. Enkelte ganger kan løsningen være et konkret produkt, mens i andre tilfeller er det å skape en tilrettelagt og inkluderende arbeidsplass som er løsningen på utfordringen.

I Norge i dag finnes det få tilrettelagte regelverk for slike sosiale entreprenører. Som egne selskap konkurrerer de opp mot andre som har hovedfokus på profitt og ikke samfunn. Det er heller ikke jevne konkurransevilkår ettersom sosiale entreprenører først og fremst skal ha fokus på å løse en samfunnsutfordring før de kan fokusere på den økonomiske balansen. Det byr på utfordringen kjent som såkalt «dobbel bunnlinje».

Det er heller ikke en standardisert eller gunstig modell for hvordan sosiale entreprenører skal organiseres. Det innebærer at aktørene som bidrar til å løse mange samfunnsutfordringer ofte faller mellom flere stoler. Både når det gjelder muligheten til å konkurrere om anbud, tilskudd og andre samarbeid med det offentlige. Å ta i bruk sosiale entreprenører for å løse store og små samfunnsutfordringer har et totalt uforløst potensial, med et regelverk som står i veien.

Bærum Arbeiderparti vil:

- Gjennomgå regelverket med mål om å stimulere flere aktører til å bli sosiale entreprenører, og for at allerede etablerte sosiale entreprenører skal få muligheten til å fortsette å vokse.

Forslag 17 - Et hjem for alle

Innsender: Østre Bærum partiavdeling

Det må være et mål for Arbeiderpartiet å gjenreise den sosiale boligpolitikken. I dag er det slik at unge som ikke har rike foreldre eller foreldre som kan garantere for lån, sliter med å komme seg inn på boligmarkedet. Det gjelder spesielt i byer og vekstområder. Husbanken må styrkes som virkemiddel til å gi lån til de som ønsker å bygge fornuftige/restriktive boliger.

Det er og utfordringer i leiemarkedet som i dag justerer opp leieprisene i takt med utviklingen i salgsmarkedet. Det er derfor viktig også å utrede og få frem hvordan fremtidens leiemarked bør fungere slik at leietakere får ivarettatt sine rettigheter på en god måte.

Bærum Arbeiderparti vil:

- at det utredes og setter i verk utvidede rammer og betingelser for å gi lån fra Husbanken til bygging av boliger.
- at det utredes hvilke regler og retningslinjer som skal gjelde for leiemarkedet og utleiere av boliger.

Forslag 18 - Kvinnehelse

Innsender: Østre Bærum partiavdeling

En ny kvinnehelsestrategi ble lagt fram av Helse og omsorgsministeren høsten 2024. Han sier i innledningen bl.a.: «Når det er godt dokumentert at det fortsatt mangler kunnskap om kvinnehelse og betydningen av kjønn for helse, krever det erkjennelse, handling og endring.» Videre sier han: «Strategien om kvinnehelse skal gi mer kunnskap om og bedre utredning, behandling og oppfølging av kvinnehelse i det forebyggende arbeidet og i helse- og omsorgstjenesten. Frivilligheten spiller en viktig rolle for både utvikling og tilgang til ulike helsetilbud. Også på området kvinnehelse ser vi at kvinnebevegelsen har gått foran, som de ofte har gjort med andre viktige samfunnsendringer. Det er på høy tid at hele helsetjenesten inntar kvinnehelseperspektivet.»

Fra Kvinnehelsestrategien:

Statistikk viser at selv om kvinner lever lenger enn menn, har de færre friske leveår enn menn. Sykelighet og bruk av helsetjenester er høyere hos kvinner enn hos menn. Forskjellene ses for eksempel i psykiske plager og lidelser, og i smertetilstander og muskel og skjelettlidelser. Disse sykdomsgruppene er de vanligste årsakene til sykefravær og uførhet. Kvinner har høyere sykefravær enn menn. Sosiodemografiske forhold gir også i dag ulikheter i levevaner, sykelighet og helseutfall hos kvinner i Norge.

Mål 3 i Kvinnehelsestrategien er: Bedre kvalitet gjennom økt kunnskap om kvinners helse. Tiltak: Bidra til at forebygging, utredning behandling og oppfølging av kvinnefølger sosiale dimensjoner som inntekt, utdannings helse i helse- og omsorgstjenesten er kunnskapsbasert.

I Kommuneplanens samfunnsdel for Bærum kommune sies følgende:

Sosiale forskjeller er helseforskjeller som systematisk følger sosiale dimensjoner som inntekt, utdanning, yrke, kjønn m m. Asker og Bærum har større forskjeller enn andre kommuner i Norge. Dette er en kjent problemstilling fra Folkehelsearbeidet i kommunene.

På bakgrunn av dette, vil det være nyttig å vite mer om hvordan statusen er for kvinnehelsen i en stor kommune. Nærliggende er å vurdere dette i Bærum kommune og hvilke tiltak som vil kunne gi gevinster for den enkelte arbeidstaker og for kommunen. Muligheten kan være til stede for samarbeid med andre kommuner og overføring av erfaringer til andre kommuner.

Før vi kommer dit, er det viktig å ta en opplyst og kunnskapsbasert debatt i Representantskapet om temaet basert på innledninger av sentrale personer. Et åpent møte kan være et alternativ fordi dette angår hele Bærumssamfunnet.

Bærum Arbeiderparti vil:

- sette søkelyset på Kvinnehelse og få opp status i en stor kommune. Bærum Arbeiderparti vil starte med å arrangere et møte hvor vi belyser utfordringene som Kvinnehelsestrategien tar opp.

Forslag 19 - Nei til båndtvang av servicehunder

Innsender: Bærum AUF

Etter en endring av hundeloven i 2023 har kun førerhunder for blinde og svaksynte fritak fra båndtvang.

Dette betyr at mennesker med andre funksjonsnedsettelse, som har fått servicehunder til hjelpemiddel, blir pålagt å holde deres tjenestehunder i bånd.

Dette gjør det vanskeligere for hundene å gjøre jobben sin, og mange er totalt avhengig av at hunden deres har en mulighet til å jobbe uten hindringer, da dens oppgaver ofte krever at den kan bevege seg fritt.

Servicehunder er ikke bare vanlige hunder. Dette er hunder som har bestått en lang og krevende trening og er i tillegg godkjent av NAV.

Båndtvang er på ingen måte nødvendig for disse hundene, da tiltaket kun bidrar til en mer utfordrende hverdag for mennesker med andre funksjonsnedsettelse enn blindhet og svaksynte.

Diskriminering blant mennesker med funksjonsnedsettelse er uakseptabelt, uansett om en har fører- eller servicehund som hjelpemiddel. Disse har like rettigheter ellers i samfunnet, så hvorfor skal ikke dette gjelde unntak fra båndtvang også?

Bærum Arbeiderparti vil:

- Fjerne båndtvangskrav på alle servicehunder på lik linje som førerhunder i dag